

0 DĚLITELNOSTI FAKTORIÁLU $n!$

JOSEF MEFFELKA, Olomouc

V článku se nejprve řeší otázka: Kterou nejvyšší mocninou čísla $m > 1$ je dělitelný faktoriál $n!$? V druhé části je otázka v jistém smyslu obrácena: Které přirozené číslo n má faktoriál $n!$ dělitelný mocninou m^k , nikoli však mocninou m^{k+1} daného přirozeného čísla $m > 1$?

§ 1

Umluva. Všecka malá latinská písmena v celé práci značí vždy přirozená čísla. Výjimkou je jen exponent k , který může být též roven nule. Ostatní odchytky budou vždy udány.

Položme si problém:

Kterou nejvyšší mocninou čísla $m > 1$ je dělitelný faktoriál $n!$?

A

Nechť je m prvočíslo, tj. $m = p > 1$.

Věta 1. Je-li p prvočíslo, je faktoriál $n!$ dělitelný číslem p^k , kde

$$k = \sum_{i=1}^{\infty} \left\lfloor \frac{n}{p^i} \right\rfloor,$$

a není dělitelný číslem p^{k+1} .

Důkaz věty je uveden skoro ve všech učebnicích teorie čísel, např. [1, str. 46; 2, str. 24; 3, str. 25].

Příklad. Číslo 131! je dělitelno 5^{32} a není dělitelno 5^{33} , neboť

$$\left\lfloor \frac{131}{5} \right\rfloor + \left\lfloor \frac{131}{25} \right\rfloor + \left\lfloor \frac{131}{125} \right\rfloor = 26 + 5 + 1 = 32.$$

Věta 2. Necht' je p^k nejvyšší mocnina prvočísla p , již je dělitelný faktoriál $n!$, pak platí

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{k_n}{n} = \frac{1}{p-1}.$$

Důkaz. Budeme předpokládat, že n je již větší než p . Označme $i_n = \lfloor \log_p n \rfloor$, pak máme

$$(1) \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{i_n}{n} = 0.$$

Pro libovolné j platí

$$1 > \frac{n}{p^j} - \left\lfloor \frac{n}{p^j} \right\rfloor \geq 0.$$

Sčítáme-li tyto nerovnosti pro $j = 1, 2, \dots, i_n$, dostáváme

$$(2) \quad i_n > n \frac{\left(\frac{1}{p} \right)^{i_n} - 1}{1 - p} - k_n \geq 0.$$

Dělíme číslem n a limitujeme pro $n \rightarrow \infty$, čímž dostáváme

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{i_n}{n} \geq \frac{1}{p-1} - \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{k_n}{n} \geq 0$$

a to dává vzhledem ke vztahu [1] tvrzení věty.

Pro první odhad lze tedy v některých případech psát

$$(3) \quad k_n = \left\lfloor \frac{n}{p-1} \right\rfloor.$$

Např. pro $n = 131$, $p = 5$ dostaneme tak $k_{131} = \left\lfloor \frac{131}{4} \right\rfloor = 32$ v úplné shodě s přesným výsledkem získaným podle věty 1. Přehled o přesnosti vztahu (3) podává věta:

Věta 3. Má-li k_n též význam jako ve větě 2 a je-li $i_n = \lfloor \log_p n \rfloor$, platí

$$\left\lfloor \frac{n}{p-1} \right\rfloor \geq k_n \geq \left\lfloor \frac{n}{p-1} \right\rfloor - (i_n + 1).$$

Důkaz: Z nerovností (2) plyne jednak

$$k_n \leq \frac{n}{p-1} - \frac{n}{p^i(p-1)} < \frac{n}{p-1},$$

což lze psát

$$k_n \leq \left\lfloor \frac{n}{p-1} \right\rfloor,$$

jednak

$$(4) \quad k_n > \frac{n}{p-1} - \frac{n}{p^{i_n}(p-1)} - i_n.$$

Odhadneme výraz

$$u = \frac{n}{p^{i_n}(p-1)}.$$

Pro $p = 2$ je $u = \frac{n}{2^{i_n}} < 2$ vzhledem k volbě čísla i_n . Pro $p > 2$ je

$$2 \cdot p^{i_n} \cdot (p-1) > p^{i_n+1} > n$$

a tedy opět $u < 2$. Nerovnost (4) pak dává

$$k_n > \frac{n}{p-1} - (i_n + 1) - 1,$$

což lze psát dále

$$k_n \geq \left[\frac{n}{p-1} \right] - (i_n + 1).$$

Poznámka. Pro $p > 2$ se obou hranic, udaných ve větě 3, skutečně dosahuje. Jestliže je $n = p^s$, je podle věty 1

$$k_n = \frac{p^s - 1}{p - 1} = \frac{n - 1}{p - 1} = \left[\frac{n}{p-1} \right].$$

Naproti tomu pro $n = p^s - 1$ je $i_n = s - 1$ a $\left[\frac{n}{p^j} \right] = p^{s-j} - 1$, $j = 1, \dots, s$

a tedy

$$k_n = \frac{p^s - 1}{p - 1} - s = \frac{n}{p - 1} - s = \left[\frac{n}{p-1} \right] - (i_n + 1).$$

Je-li $p = 2$, není možné dosáhnout horní hranice z věty 3. Snadno se zjišťuje, že v tomto případě platí $k_n \leq n - 1$.

B

Nechť je m číslo složené $m = p_1^{r_1} \cdot p_2^{r_2} \cdot \dots \cdot p_s^{r_s}$.

Věta 4. Číslo $n!$ je dělitelné mocninou m^k , kde

$$k = \min \left\{ \left[\frac{1}{r_1} \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{n}{p_1^i} \right] \right], \dots, \left[\frac{1}{r_s} \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{n}{p_s^i} \right] \right] \right\}.$$

a není dělitelné mocninou m^{k+1} .

Důkaz. Označme k_j exponent nejvyšší mocniny prvočísla p_j , kterou je dělitelné číslo $n!$. Podle věty 1 je $k_j = \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{n}{p_j^i} \right]$. Faktoriál $n!$ lze tedy psát

$n! = p_1^{k_1} \cdot \dots \cdot p_s^{k_s} \cdot z$, kde přirozené číslo z už není dělitelné žádným z prvočísel p_j a tedy také ne číslem m . Jestliže faktoriál $n!$ je dělitelný m^r , $r \geq 0$,

platí $\frac{n!}{m^r} = p_1^{k_1 - r r_1} \cdot \dots \cdot p_s^{k_s - r r_s} \cdot z$. Musí ovšem být $k_j - r r_j \geq 0$ pro všechna j

a tedy $r \leq \left[\frac{k_j}{r_j} \right]$. Největší přípustný exponent $r = k$ dostaneme jako minimum

všech čísel $\left[\frac{k_j}{r_j} \right]$, což dokazuje naši větu.

Poznámka. Číslo k z předešlé věty lze počítat také takto

$$k = \left[\min_j \left\{ \frac{1}{r_j} \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{n}{p_j^i} \right] \right\} \right], \quad 1 \leq j \leq s.$$

Příklady. Faktoriál 16! je dělitelný 8^5 , číslo 4 000 000! končí 999 999 nulami, číslo 10! je dělitelné 120^2 , ale jen první mocninou čísla 7 atd.

§ 2

Další otázka je v jistém smyslu obrácená k předešlé:

Které přirozené číslo n má faktoriál $n!$ dělitelný k -tou mocninou čísla m , nikoli však mocninou m^{k+1} ?

A

Nechť je opět nejprve m prvočíslem, $m = p > 1$. Podle výsledku věty 1 jde o řešení rovnice

$$(5) \quad \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{p^i} \right] = k$$

přirozenými čísly x .

Pro dané p a k nemusí mít rovnice (5) vůbec kořen. Volme např. $p = 5$, $k = 5$. Pro $x = 24$ je $\sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{24}{5^i} \right] = 4$ a tím spíše není dělitelný 5^5 faktoriál žádného čísla menšího než 24. Pro $x = 25$ je $\sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{25}{5^i} \right] = 6$ a tím spíše je faktoriál každého čísla většího než 25 dělitelný aspoň 5^6 . Rovnice $\sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{5^i} \right] = 5$ nemá tedy žádný kořen.

Naproti tomu, je-li rovnice řešitelná pro $k > 0$, má právě p kořenů, jak ukazuje věta:

Věta 5. *Je-li p prvočíslo a $k > 0$ celé číslo, pak rovnice (5) buď nemá vůbec žádný kořen nebo její kořeny tvoří posloupnost p po sobě následujících přirozených čísel.*

Důkaz: Je-li n kořenem rovnice (5), musí pro $k > 0$ zřejmě být $n \geq p$. Vyjádříme posloupnost p po sobě následujících přirozených čísel $n = rp$, $n + 1, \dots, n + p - 1$. Je-li kterékoliv z nich kořenem rovnice (5), jsou všechna ostatní též kořeny, neboť platí $\left[\frac{n+j}{p^i} \right] = \left[\frac{r}{p^{i-1}} \right]$, $0 \leq j \leq p - 1$ a tedy také $\sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{n+j}{p^i} \right] = \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{r}{p^{i-1}} \right]$. Avšak pro $n + s$, $s \geq p$, platí $\left[\frac{n+s}{p} \right] > \left[\frac{n}{p} \right]$ a $\left[\frac{n+s}{p^i} \right] \geq \left[\frac{n}{p^i} \right]$, $i = 2, 3, \dots$ a tedy $\sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{n+s}{p^i} \right] > k$. Obdobně se ukáže, že, že pro $n - t$, $t > 0$, je $\sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{n-t}{p^i} \right] < k$.

Poznámka. Pro $k = 0$ má rovnice (5) zřejmě $p - 1$ kořenů $x = 1, \dots, p - 1$. Příklad $k = 0$ můžeme tedy v dalším — právě tak, jako jsme to učinili ve větě 5 — vyhloučovat.

Náš problém zní nyní takto: Určete, pro která p a $k > 0$ je rovnice (5) řešitelná, a udejte metodu řešení. Obojí cíli dosáhneme konstrukcí zajímavé číselné soustavy, které nebylo — pokud je mi známo — dosud použito.

Definice 1. *Je-li možné napsat číslo $k > 0$ ve tvaru*

$$(6) \quad k = d_1 A_{1,p} + d_2 A_{2,p} + \dots + d_r A_{r,p},$$

kde $A_{j,p} = 1 + p + \dots + p^{j-1}$, $0 \leq d_j \leq p - 1$, $j = 1, 2, \dots, r$, $d_r \neq 0$, říkáme, že číslo k je psáno v neúplné p -adické soustavě.

Věta 6. *Existuje-li vyjádření čísla $k > 0$ v neúplné p -adické soustavě, je jednoduše zřejmé.*

Důkaz. Jednoznačnost se dokazuje zcela obdobně, jako jednoznačnost vyjádření čísla v úplné p -adické soustavě, tj. opírá se o fakt, že

$$(p - 1) A_{1,p} + (p - 1) A_{2,p} + \dots + (p - 1) A_{j,p} < A_{j+1,p}.$$

Věta 7. *V neúplné p -adické soustavě nelze vyjádřit všechna přirozená čísla. V polouzavřeném intervalu $\langle 1, A_{j+1,p} \rangle$ je právě $A_{j,p}$ přirozených čísel, pro něž se nedá najít vyjádření (6).*

Důkaz. Pro přirozená čísla k z intervalu $\langle 1, A_{j+1,p} \rangle$ musí být ve vyjádření (6) $d_{j+1} = d_{j+2} = \dots = 0$. Volme-li za koeficienty d_s , $1 \leq s \leq j$, všechny přípustné číselné hodnoty, dostaneme p^j vyjádření ve tvaru (6), tedy podle věty 6 p^j různých přirozených čísel, která jsou vesměs menší než $A_{j+1,p}$, neboť

$$d_1 A_{1,p} + \dots + d_j A_{j,p} \leq (p - 1)(A_{1,p} + \dots + A_{j,p}) = (p - 1) + (p^2 - 1) + \dots + (p^j - 1) = A_{j+1,p} - (j + 1) < A_{j+1,p}.$$

V intervalu $\langle 1, A_{j+1,p} \rangle$ nelze tudíž vyjádřit ve tvaru (6) $A_{j+1,p} - p^j = A_{j,p}$ čísel.

Označme $M_{j,p}$ množinu přirozených čísel z intervalu $\langle 1, A_{j+1,p} \rangle$, jež nelze vyjádřit ve tvaru (6), a označme dále $\bar{M}_{j,p}$ množinu přirozených čísel z téhož intervalu, pro něž nemá rovnice (5) řešení.

Věta 8. a) $\bar{M}_{j,p} \subset M_{j,p}$; b) *je-li číslo $k > 0$ psáno ve tvaru (6), má rovnice (5) kořeny $x = \sum_{j=0}^r d_j p^j$, $0 \leq d_0 \leq p - 1$.*

Důkaz. Stačí dokázat tvrzení b), neboť tvrzení a) je jednoduchým důsledkem. Necht tedy $x = \sum_{j=0}^r d_j p^j$, pak

$$\left[\frac{x}{p^i} \right] = \sum_{j=i}^r d_j p^{j-i}, \quad i = 1, 2, \dots$$

a tedy

$$\sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{p^i} \right] = \sum_{i=1}^{\infty} \sum_{j=i}^r d_j p^{j-i} = \sum_{j=1}^r d_j \sum_{i=1}^j p^{j-i} = \sum_{j=1}^r d_j A_{j,p} = k.$$

Věta 9. *Do množiny $\bar{M}_{j,p}$ patří každé číslo tvaru*

$$(9) \quad k = A_{j+1,p} - g_1 A_{1,p} - g_2 A_{2,p} - \dots - g_s A_{s,p} - m A_{j,p},$$

kde koeficienty g_s , $2 \leq s \leq j$, nabývají nezávisle na sobě hodnot $0, 1, \dots, p - 1$

a m je přirozené číslo z intervalu $\langle j-r+2, j \rangle$, přičemž r znamená index prvního nenulového prvku v posloupnosti $g_2, g_3, \dots, g_{r+1} = 1$.

Důkaz. Ukážeme nejprve, že k je číslem intervalu $\langle 1, A_{j+1,p} \rangle$. Vztah $k < A_{j+1,p}$ je zřejmý; dále $k \geq A_{j+1,p} - (p-1)(A_{j,p} + \dots + A_{s,p}) - jA_{1,p} = A_{j+1,p} - (p-1)(A_{j,p} + \dots + A_{s,p} + A_{1,p}) + (p-j-1)A_{1,p} = A_{j+1,p} - A_{j+1,p} + j + 1 + (p-j-1) = p > 1$. Nyní je třeba rozznávat dva případy:

a) $g_2 = \dots = g_j = 0$. (Tento případ nastává mimo jiné vždy, když $j=1$.) Pak číslo $k = A_{j+1,p} - mA_{1,p}$, kde m je v intervalu $\langle 1, j \rangle$. Zvolme dvě čísla $x_1 = p^{j+1}$ a $x_2 = p^{j+1} - 1$.

$$\text{Pak máme } \sum_{i=1}^{j+1} \left[\frac{x_1}{p^i} \right] = \sum_{i=1}^{j+1} p^{j-t+1} = A_{j+1,p} > k,$$

$$\sum_{i=1}^j \left[\frac{x_2}{p^i} \right] = \sum_{i=1}^j p^{j-t+1} - j = A_{j+1,p} - (j+1) < k.$$

Rovnice (5) tedy nemá řešení.

b) Aspoň jeden z koeficientů g_2, \dots, g_j je různý od nuly. V tomto případě je vždy $j > 1$ a číslo k má tvar

$$k = A_{j+1,p} - g_j A_{j,p} - \dots - g_r A_{r,p} - mA_{1,p},$$

kde $j \geq r \geq 2$, $g_r \neq 0$ a tedy m je číslo z intervalu $\langle j-r+2, j \rangle$. Zvolme dvě přirozená čísla

$$x_1 = (p-g_j-1)p^j + \dots + (p-g_{r+1}-1)p^{r+1} + (p-g_r)p^r, \\ x_2 = (p-g_j-1)p^j + \dots + (p-g_{r+1}-1)p^{r+1} + (p-g_r)p^{r-1}.$$

Snadno najdeme vztahy

$$\left[\frac{x_1}{p} \right] = (p-g_j-1)p^{j-1} + \dots + (p-g_{r+1}-1)p^r + (p-g_r)p^{r-1}; \quad \left[\frac{x_2}{p} \right] = \left[\frac{x_1}{p} \right] - 1,$$

$$\left[\frac{x_1}{p^r} \right] = (p-g_j-1)p^{j-r} + \dots + (p-g_{r+1}-1)p + (p-g_r); \quad \left[\frac{x_2}{p^r} \right] = \left[\frac{x_1}{p^r} \right] - 1,$$

$$\left[\frac{x_1}{p^{r+1}} \right] = (p-g_j-1)p^{j-r-1} + \dots + (p-g_{r+1}-1); \quad \left[\frac{x_2}{p^{r+1}} \right] = \left[\frac{x_1}{p^{r+1}} \right] - 1,$$

$$\left[\frac{x_1}{p^j} \right] = (p-g_j-1); \quad \left[\frac{x_2}{p^j} \right] = \left[\frac{x_1}{p^j} \right] - 1.$$

Sčítáním dostaneme

$$S = \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x_1}{p^i} \right] = (p-g_j-1)A_{j,p} + \dots + (p-g_{r+1}-1)A_{r+1,p} + (p-g_r)A_{r,p}.$$

Upravujeme-li postupně od posledního sčítance s použitím vztahu $p \cdot A_{s,p} = A_{s+1,p} - 1$, dostaneme

$$S = A_{j+1,p} - g_j \cdot A_{j,p} - \dots - g_r \cdot A_{r,p} - (j-r+1) > k;$$

$$\sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x_2}{p^i} \right] = S - r = A_{j+1,p} - g_j \cdot A_{j,p} - \dots - g_r \cdot A_{r,p} - (j+1) < k.$$

Rovnice (5) tedy nemá pro žádné k tvaru (9) kořeny.

Věta 10. Množina \overline{M}_{jp} má právě $A_{j,p}$ prvků.

Důkaz. Množina \overline{M}_{jp} nemůže mít více než $A_{j,p}$ prvků v důsledku vět 8a) a 7. Ukážeme nyní, že čísel k ve vyjádření (9) je $A_{j,p}$. Důkaz má dvě části:

a) Jednoznačnost vyjádření (9):

Předpokládejme, že číslo k lze psát ve tvaru (9) dvojným způsobem

$$(10a) \quad k = A_{j+1,p} - g_j A_{j,p} - \dots - g_r A_{r,p} - mA_{1,p}, \quad g_r \neq 0, \\ m \in \langle j-r+2, j \rangle,$$

$$(10b) \quad k = A_{j+1,p} - g'_j A_{j,p} - \dots - g'_s A_{s,p} - m' A_{1,p}, \quad g'_s \neq 0, \\ m' \in \langle j-s+2, j \rangle$$

a že $r \geq s > 1$, přičemž není vyloučen případ, že $r = j+1$ (pak zní (10a) takto: $k = A_{j+1,p} - mA_{1,p}$, $m \in \langle 1, j \rangle$). Je-li $r > s$, doplníme vyjádření (10a) formálními členy $-g_{r-1}A_{r-1,p} - \dots - g_s A_{s,p}$, kde $g_{r-1} = \dots = g_s = 0$. Odčítáním (10b) — (10a) dostáváme

$$(11) \quad 0 = (g_j - g'_j)A_{j,p} + \dots + (g_s - g'_s)A_{s,p} + (m - m')A_{1,p}. \\ |g_{j-1} - g'_{j-1}|A_{j-1,p} + \dots + (g_s - g'_s)A_{s,p} + (m - m')A_{1,p} \leq \\ \leq |g_{j-1} - g'_{j-1}|A_{j-1,p} + \dots + |g_s - g'_s|A_{s,p} + |m - m'|A_{1,p} \leq \\ \leq (p-1)(A_{j-1,p} + \dots + A_{s,p}) + |m - m'| < (p-1)(A_{j-1,p} + \dots + A_{1,p}) + \\ + r - 2 = A_{j,p} - (j-r+2) < A_{j,p}.$$

Kdyby tedy bylo ve výrazu (11) $g_j - g'_j \neq 0$, převážil by první člen vpravo v absolutní hodnotě nad součtem všech ostatních, což však není možné. Musí tudíž být $g'_j - g_j = \dots = g_s - g'_s = 0$ a ovšem také $m - m' = 0$. Vyjádření čísla k ve tvaru (9) je tedy jednoznačné.

b) Počet různých vyjádření tvaru (9):

Číslo m může nabýt své největší hodnoty j , at jsou koeficienty g_2, \dots, g_j jakékoli (v mezích 0 až $p-1$), tj. tedy u p^{j-1} čísel tvaru (9). Hodnoty $j-1$ může nabýt jen tehdy, je-li $g_2 = 0$ a ostatní koeficienty g_3, \dots, g_j jsou libovolné, tj. u p^{j-2} čísel tvaru (9). Tak lze usuzovat dále, nejmenší hodnoty $m=1$ lze použít jen v případě $g_2 = \dots = g_j = 0$, tj. u jediného čísla tvaru (9). Celkem je

$$p^{j-1} + p^{j-2} + \dots + p + 1 = A_{j,p}$$

možných vyjádření tvaru (9) a tedy také $A_{j,p}$ různých čísel k .

Důsledek. $\overline{M}_{j,p} = M_{j,p}$.

Tím je předložená otázka úplně zodpovězena pro $m=p$.

Příklad. Necht' je $p=7$. Určíme nejprve čísla $A_{j,p}$ a to s pomocí rekurzivního vztahu $A_{j+1,p} = p \cdot A_{j,p} + 1$, $A_{1,p} = 1$.

$$A_{1,7} = 1, A_{2,7} = 8, A_{3,7} = 57, A_{4,7} = 400, \dots$$

Existuje tedy např. 8 čísel množiny M_{27} a jsou to čísla 57 — $8g_2 - m$, kde může být

g_2	0	0	1	2	3	4	5	6
m	1	2	2	2	2	2	2	2

Máme tudíž:

$$M_{27} = \{7, 15, 23, 31, 39, 47, 55, 56\}.$$

Pro těchto osm čísel k nemá rovnice $\sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{7^i} \right] = k$ řešení. Volme v intervalu

(1, 57) číslo, pro něž řešení existuje, např. $k=53$ a hledáme kořen rovnice. Číslo 53 vyjádříme v neúplné sedmičkové soustavě $53 = 5 \cdot A_{1,7} + 6 \cdot A_{2,7}$. A pak má rovnice vzhledem k větě 8 tyto kořeny

$$x = d_0 + 5 \cdot 7 + 6 \cdot 7^2, \quad 0 \leq d_0 \leq 6.$$

Jsou to kořeny 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335.

Obdobným způsobem je např. pro $p=11$, $k=1999998$. $19999991 \leq x \leq 20000001$.

B

Necht' je m číslo složené $m = p_1^{r_1} \dots p_s^{r_s}$. Nyní jde o řešení přirozenými čísly rovnice (věta 4.):

$$(12) \quad \min_j \left\{ \left[\frac{1}{r_j} \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{p_j^i} \right] \right] \right\} = k, \quad 1 \leq j \leq s.$$

To znamená, že kořeny musí současně vyhovovat s nerovnostem

$$(13) \quad \left[\frac{1}{r_1} \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{p_1^i} \right] \right] \geq k, \dots, \left[\frac{1}{r_s} \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{p_s^i} \right] \right] \geq k,$$

kde aspoň v jednom vztahu platí znaménko rovnosti. Nerovnosti (13) můžeme přepsat takto

$$(14) \quad \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{p_1^i} \right] \geq r_1 k, \dots, \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{p_s^i} \right] \geq r_s k,$$

kde tentokrát nemusí platit rovnost ani v jednom vztahu, avšak aspoň pro jedno přirozené číslo j , $1 \leq j \leq s$, musí platit

$$(15) \quad \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{p_j^i} \right] < r_j \cdot (k+1).$$

Budeme řešit za pomoci metody vyložené v oddle A postupně nerovnosti (14). Jestliže tyto nerovnosti dávají kořeny

$$a_1 \leq x, \dots, a_s \leq x,$$

musí kořeny rovnice (12) splňovat vztah

$$(16) \quad a \leq x, \quad \text{kde } a = \max(a_1, \dots, a_s).$$

Dále řešíme postupně nerovnosti (15); necht' kořeny jsou

$$x < b_1, \dots, x < b_s.$$

Pak musí kořeny rovnice (12) splňovat další vztah

$$(17) \quad x < b, \quad \text{kde } b = \max(b_1, \dots, b_s).$$

Rovnice (12) má tedy řešení právě tehdy, jestliže platí $a < b$.

Příklad. Necht' je $m=2800$ a $k=3$.

$2800 = 2^4 \cdot 5^2 \cdot 7$, je tedy $p_1 = 2$, $r_1 = 4$, $p_2 = 5$, $r_2 = 2$, $p_3 = 7$, $r_3 = 1$.

Nerovnosti (14) mají tvar

$$\sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{2^i} \right] \geq 12, \quad \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{5^i} \right] \geq 6, \quad \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{7^i} \right] \geq 3$$

a dávají

$$a_1 = 16 \leq x, \quad a_2 = 25 \leq x, \quad a_3 = 21 \leq x,$$

odkud podle (16)

$$25 \leq x.$$

Nerovnosti (15) mají tvar

$$\sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{2^i} \right] < 16, \quad \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{5^i} \right] < 8, \quad \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{7^i} \right] < 4$$

a dávají

$$x < 18 = b_1, \quad x < 35 = b_2, \quad x < 28 = b_3,$$

odkud podle (17)

$$x < 35.$$

Existuje tedy deset čísel, a to

25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34,

takových, že jejich faktoriál je dělitelný 2800^3 a ne 2800^4 .

Příklad. Necht' je $m = 36$, $k = 52$.

$$36 = 2^2 \cdot 3^2, \text{ tj. } p_1 = 2, r_1 = 2, p_2 = 3, r_2 = 2.$$

$$\sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{2^i} \right] \geq 104, \quad \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{3^i} \right] \geq 104,$$

$$a_1 = 108 \leq x, \quad a_2 = 216 \leq x.$$

S druhé strany

$$\sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{2^i} \right] < 106, \quad \sum_{i=1}^{\infty} \left[\frac{x}{3^i} \right] < 106,$$

$$x < 112 = b_1, \quad x < 216 = b_2.$$

V tomto případě nemá úloha vůbec řešení.

§ 3

Otázku, kterou jsme si položili v § 1, lze obrátit ještě jiným způsobem: *Největší číslo $m > 1$ takové, aby daný faktoriál $n!$ byl dělitelný m^k a ne m^{k+1} při daném přirozeném čísle k .*

Při použití předchozích výsledků je úloha zcela snadná a neposkytuje nic zajímavého. Uvedeme prostě popis řešení.

Faktoriál $n!$ rozložíme na prvodítele

$$n! = p_1^{r_1} \cdot p_2^{r_2} \cdot \dots \cdot p_s^{r_s}.$$

$$\text{Označme } \left[\frac{r_j}{k} \right] = u_j, \quad \left[\frac{r_j}{k+1} \right] = v_j, \quad 1 \leq j \leq s.$$

Označme dále M_k množinu čísel tvaru

$$(18) \quad p_1^{u_1} \cdot p_2^{u_2} \cdot \dots \cdot p_s^{u_s}, \quad 0 \leq u_j \leq v_j.$$

Je-li $m \in M_k$, je $n!$ dělitelno nejméně m^k . Obdobně označme M_{k+1} množinu čísel tvaru

$$(19) \quad p_1^{v_1} \cdot p_2^{v_2} \cdot \dots \cdot p_s^{v_s}, \quad 0 \leq z_j \leq v_j.$$

Je-li $m \in M_{k+1}$, je $n!$ dělitelno nejméně m^{k+1} . Naší úloze tedy vyhovují všechna čísla množiny $M_k - M_{k+1}$. Podle (18) a (19) je to celkem

$$\prod_{j=1}^s (u_j + 1) - \prod_{j=1}^s (v_j + 1)$$

přirozených čísel m , které vyhovují předložené úloze.

Příklad. Necht' je $n = 25$ a $k = 3$.

$$25! = 2^{22} \cdot 3^{10} \cdot 5^6 \cdot 7^3 \cdot 11^2 \cdot 13 \cdot 17 \cdot 19 \cdot 23,$$

$$u_1 = 7, \quad u_2 = 3, \quad u_3 = 2, \quad u_4 = 1, \quad u_5 = \dots = 0,$$

$$v_1 = 5, \quad v_2 = 2, \quad v_3 = 1, \quad v_4 = \dots = 0.$$

Čísla množin M_3 , resp. M_4 jsou

$$2^{y_1} \cdot 3^{y_2} \cdot 5^{y_3} \cdot 7^{y_4}, \quad 0 \leq y_j \leq u_j,$$

resp.

$$2^{z_1} \cdot 3^{z_2} \cdot 5^{z_3}, \quad 0 \leq z_j \leq v_j.$$

Existuje tedy celkem $8 \cdot 4 \cdot 3 \cdot 2 - 6 \cdot 3 \cdot 2 = 156$ přirozených čísel takových, že $25!$ je dělitelno právě třetí mocninou každého tohoto čísla. Nejmenší z těchto čísel je $m_1 = 7$, největší je $m_{156} = 604\,800 = 2^7 \cdot 3^3 \cdot 5^2 \cdot 7$.

LITERATURA

[1] Бухштаб А. А., Теория чисел, Москва 1949.

[2] Сушкевич А. К., Теория чисел, Харьков 1954.

[3] Виноградов И. М., Основы теории чисел, Москва 1952.

Došlo 10. 6. 1963.

Katedra algebry a geometrie
přirodovědecké fakulty
Univerzity Palackého,
Olomouc

ÜBER DIE TEILBARKEIT DES FAKTORIALS $n!$

Josef Meitelka

Zusammenfassung

Zuerst behandelt man eingehender die bekannte Frage der höchsten Potenz der gegebenen Zahl $m > 1$, durch welche das Faktorial $n!$ teilbar ist. Dann wird die umgekehrte Frage betrachtet und zwar wird ein solches Faktorial $n!$ bestimmt, das durch m^k , nicht jedoch durch m^{k+1} teilbar ist, wo m und k gegebene Zahlen sind. Es handelt sich um die ganzzahligen nichtnegativen Lösungen der Gleichung (5), bzw. der Gleichung (12). Im Falle der Primzahl $m = p$ wird bewiesen, daß die Gleichung (5) für die und nur für die Exponente k lösbar ist, welche sich in der Form $k = \sum_{j=1}^r d_j A_j, p$ ausdrücken lassen, wo $A_j, p = 1 + p + \dots + p^{j-1}$ und $0 \leq d_j \leq p - 1$. Es existieren dann genau p Lösungen der Gleichung (5), die man alle in der Form $x = \sum_{j=0}^r d_j p^j$, wo d_0 eine beliebige ganze Zahl $0 \leq d_0 \leq p - 1$ ist, schreiben kann. Das Verfahren gestattet es, das Problem auch für zusammengesetzte Potenzbasen m zu lösen. Die Gleichung (12) wird in diesem Falle auf ein System von Ungleichungen (13) bis (17) umgewandelt.